

26. Halál és feltámadás

A bűn

zsoldja a halál. De az egyedül halhatatlan Isten Ártatlanok életet ad megváltottainak. Addig a napig a halál minden ember számára csak ántudatlan állapot. Amikor életünk ura, Krisztus, megjelenik, a feltámadt igazak az élő igazakkal együtt megdicsőülnek és elragadtatnak, hogy Urukkal találkozzanak. A második feltámadás, a gonoszok feltámadása, ezer év múlva lesz. (Róm 6:23; 1Tim 6:15-16; Préd 9:5-6; Zsolt 146:3-4; Jn 11:11-14; Kol 3:4; 1Kor 15:51-54; 1Thessz 4:13-17; Jn 5:28-29; Jel 20:1-10)

A filiszteusok serege

táborba szállt Sunemnól, és felkészült Izrael megtámadására. Saul király, aki egyáltalán nem volt bizakodó hangulatban, Izrael seregét a Gilboa hegy közelében állította fel. A múltban Isten jelenlétének bizonyosságával Saul főlelem nélkül vezethette Izraelt az ellenséggel szembe. De Saul elfordult az értől, és amikor a hitegyes király megpróbált kapcsolatba kerülni Istennel, hogy megtudja a közelgő csata kimenetelét, Isten nem állt szívele.

Az

ismeretlen holnapról való baljós slátó főlelem nagyon rínehezdedt Saulra. "Ha Sámuel velem lenne! De Sámuel meghalt, és nem adhatott tanácsot neki. Vagy igen?"

Saul megtudta, hogy van

egy halottidőző, aki megmenekült a korábbi boszorkányi idétől, és a magas király lealacsonyult, hogy e halottidőzőtől megtudja a másnapos csata kimenetelét. Ezt kérte: "Ézsámuel időzd fel nekem!" A másnapos a szesz alatt "Ézistenfőlelem" állított "Ézfeljőni a főlemből", aki közel állt a szerencsétlen királlyal, hogy Izrael nemcsak elveszti a háborút, de őt és fiait is megölik (1Sámuel 28).

A jövendőkorok valóra vált.

De valóban Sámuel lelke volt az, aki ezt megjövendősítette? Hogyan lehetett ennek az Istentől kárhoztatott halottidőzőnek hatalma Sámuel - Isten prófétájának - lelke felett? És honnan jött Sámuel, miort "Éza főlemből" jött fel a lelke? Ha nem Sámuel lelke volt az, aki Saulhoz szílt, akkor ki volt az? Nézzük meg, mit tanít a Biblia a halottakról, a halottakkal való kapcsolatáról és a feltámadásról!

Á

Halhatatlanság és halál

A

halhatatlanság az az állapot vagy tulajdonság, amely nincs kitűve a halálnak. A Szentírás fordítva a halhatatlanság szót a görög athanasia, azaz halál nélküli állapotot "és aphasia, azaz elhalhatatlanság" kifejezésből fordították. Hogyan vonatkozik ez a fogalom Istenre és az emberi lényekre?

Halhatatlanság. A Szentírás kinyilatkoztatja, hogy az Írások szerint Isten halhatatlan (1Tim 1:17). Tény, hogy Ő "egyetlen halhatatlan" (1Tim 6:16). Ő nem teremtett lény, Ő nem magában létezik; nincs kezdete, és nincs vége (lásd a 2. fejezetet).

A Szentírás

sehol sem értelmezi a halhatatlanságot olyan tulajdonságnak vagy állapotként, amely az embernek vagy lelki-lelkének, szellemének saját, vele született tulajdona. A tényleg csak az "Isten" vagy "szellem" fordított kifejezések... tényleg mint 1600-szor fordulnak elő a Bibliában, de sohasem kapcsolódnak a "halhatatlan" vagy "halhatatlanság" szóhoz." (lásd a 7. fejezetet).[1]

Tehát

ellentétben Istennel, az ember halandó. A Szentírás az ember életét a pártával hasonlítja össze, amely "rövid ideig létezik, azután pedig eltűnik" (Jak 4:14). "Testük, és olyanok, mint az ellebbenő szőlő, amely nem tér vissza." (Zsolt 78:39) Az ember "mint a virág, kinyílik és elhervad, és eltűnik, mint az árnyék, és nem állandó" (Jób 14:2).

Isten és az ember

alapvetően különböznek egymástól. Isten végtelen, az ember véges. Isten halhatatlan, az ember halandó. Isten Írások szerint, az ember mortalitás.

Feltételek

halhatatlanság. A

teremtéskor azaz az Isten megalkotta az embert a föld porából, és orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember élő lény" (1Móz 2:7 - 8. kat. ford.). A teremtés történetét kinyilatkoztatja, hogy az emberiség Istentől kapta az életet (v. ApCsel 17:25, 28; Kol 1:16-17). Ennek az alapvető ténynek a következtében a halhatatlanság nem az ember vele született tulajdonsága, hanem Isten ajándéka.

Amikor Isten megteremtette

adámot és Évát, szabad akaratot adott nekik - a döntésükkel kapcsolatban. Engedelmeskedhettek vagy megtagadhatták az engedelmességet; megmaradnak Isten ereje által állandó engedelmeségtől függetlenül. Tehát az ajándékba kapott halhatatlanságuk feltételes volt.

Isten

gondosan Ács vilÁigosan meghatÁrozta, hogyan veszthetik el ezt az ajÁndÁkot - ha esznek áÉza jÁ Ács gonosz tudÁjsÁnak fÁjjÁrÁt". Isten figyelmeztette őket, hogy amikor áÉzejÁndel arrÁt, bizony, meghalsz" (1MÁz 2:17).[2]

A

halÁjl a bűn zsoldja. SÁjtÁjn cÁfolva Isten figyelmeztetÁsÁt - hogy az engedetlensÁg halÁjlhoz vezet - azt ÁllÁ-totta: áÉzBizony, nem haltok meg" (1MÁz 3:4). De ÁdÁim Ács Áova, miutÁjn ÁithÁjgta Isten parancsÁt, megtapasztalta, hogy a bűn zsoldja valÁban halÁjl (RÁm 6:23). BűnÁk vonta maga utÁjn ezt az Á-tÁletet: áÉzVisszatÁorsz a fÁlde, mert abbÁt vÁtettÁt; mert por vagy te, Ács ismÁt porrÁj leszesz" (1MÁz 3:19). Ezek a szavak nem az Álet folyamatosÁjgÁt jelzik, hanem a megszűnÁsÁt.

Ennek az Á-tÁletnek a

kimondÁisa utÁjn Isten elzÁrta a bűnÁt pÁrt az Álet fÁjjÁtÁt, hogy ne ehessen arrÁt, nehogy áÉzÁrÁkkÁ Áljen" (1MÁz 3:22). Isten cselekedete nyilvánvalÁvÁtette, hogy az engedelmessÁg feltÁtelÁvel Á-gÁrt halhatatlansÁg elveszett a bűn miatt. Most halandÁkkÁj lettek, kitÁve a halÁjnak. Ás mivel ÁdÁim nem ÁrÁkÁ-thette tovÁbb azt, amije máj neki sem volt, áÉza halÁjl minden emberre elhatott, mivelhogy mindenk vÁtkeztek" (RÁm 5:12).

Csak Isten

irgalma mentette meg ÁdÁimot Ács ÁvÁt az azonnali halÁjtÁt. Isten Fia felajÁnlotta ÁletÁt, hogy űk mág egy lehetősÁget kaphassanak - egy májodik esÁlyt. ű volt áÉzaz Isten BÁrÁnya, aki megÁletett e vilÁig alapÁ-tÁisa Áta" (Jel 13:8).

Az emberisÁg

remÁnyysÁge. BÁj

az emberek halandÁnak szÁletnek, a Biblia arra bÁjtorÁ-t, hogy keressÁk a halhatatlansÁgot (IÁsd pl. RÁm 2:7). JÁzus Krisztus ennek a halhatatlansÁgnak a forrÁisa. áÉzAz Isten kegyelmi ajÁndÁka... ÁrÁk Álet a mi Urunk, Krisztus JÁzusban" (RÁm 6:23; vÁj. 1Jn5:11). ű áÉzeltÁrÁjte a halÁjt, vilÁgossÁgra hozta pedig az Áletet Ács halhatatlansÁgot" (2Tim 1:10). áÉzMert amikÁppen ÁdÁjmban mindnyÁjjan meghalnak, azonkÁppen a Krisztusban is mindnyÁjjan megelevenÁttetnek." (1Kor 15:22) Krisztus maga mondta, hogy hangjÁra megnyÁlnak a sÁrok, Ács feltÁjmadnak a halottak (Jn 5:28-29).

Ha

Krisztus nem jÁtt volna el, az emberisÁg helyzete remÁnytelen lett volna, Ács mindazok, akik meghaltak, ÁrÁkre elpusztultak volna. De Krisztus Áldozata folytÁjn senkinek sem kell elpusztulnia. JÁnos ezt mondta: áÉzMert Ágy szerette Isten e vilÁgot, hogy az ű egyszÁlÁtt FiÁt adta, hogy valaki hiszen ű benne, el ne vesszen, hanem ÁrÁk Álete legyen" (Jn 3:16). TehÁt a Krisztusba vetett hit nemcsak a bűn bÁntetÁsÁt tÁrli el, hanem megajÁndÁkozta a hÁ-vöket a felbecsÁlhetetlen halhatatlansÁggal.

Krisztus áÉzvilÁgossÁgra

hozta... a halhatatlanságot az evangélium által" (2Tim 1:10). Például arra biztosít bennünket, hogy a Szentlélek által megadott teher... az evangéliummal szemben a Krisztus Jézusban való hit által" (2Tim 3:15). Akik nem fogadják el az evangéliumot, nem kapnak halhatatlanságot.

Részletesen

a halhatatlanságban. Amikor lepillantunk az evangéliummal szembe fordított megkapjuk a halhatatlanság ajándékát: az élet, titkot mondok nektek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltunk, nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltunk. Mert szákság, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot ártson magára, és e halandó test halhatatlanságot ártson magára. Amikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba ártson, és e halandó halhatatlanságba ártson, akkor beteljesül az ígéret, amely meg van ígérve: Elneveltek a halál diadalra" (1Kor 15: 51-54).

Ebből nagyon világosan

kitűnik, hogy Isten nem a halál pillanatában ad az emberek életet a hűvönek, hanem a feltámadáskor, amikor "az utolsó trombita" szól. Akkor "ez a halandó halhatatlanságba ártson". Noha Jézus világossá teszi, hogy megkapjuk az élet ajándékát, amikor elfogadjuk Jézus Krisztust személyes Megváltásunknak (1Jn 5:11-13), de ez az ajándék ténylegesen akkor valóban meg, amikor Krisztus visszajár. Csak akkor fogunk halandóbbá halhatatlanná, romlandóbbá romolhatatlanná válni.

Á

A halál természet

Ha halál

az élet megszűnése, mit mond a Biblia, milyen állapotba kerül az ember, ha meghal? Miért fontos, hogy a keresztyének megértsék ezt a bibliai tanítást?

A halál alvása. A halál nem teljes megsemmisítés,

hanem csak átmeneti állapottal, máig az ember a feltámadásra vár. A Biblia ismételt alvásnak nevezi ezt a közbeeső állapotot.

Az

Ótestamentum azt mondja Dávidról, Salamonról, valamint Izrael és Jéda tőbbi királyának haláláról, hogy "ézelaludtak atyjikkal" (1Kir 2:10; 11:43; 14:20, 31; 15:8; 2Kor 21:1; 26:23 stb.). Jézus alvásnak nevezte a halált (Jézus 14:10-12), mint Dávid (Zsolt 13:4), Jeremiás (Jer 51:39, 57) és Dániel is (Dán 12:2).

Az Ótestamentum ugyanezt

a hasonlatot használja. Jairus halott leánya állapotának minőségétől Krisztus

azt mondta, ő alszik (Mt 9:24; Mk 5:39). Hasonlítközpön nyilatkozott a meghalt Lázárjáról is (Jn 11:11-14). Mt azt írta, hogy "Ézsok elhunyt szentnek teste feltámadt" (Mt 27:52) Krisztus feltámadása után, "és amikor Lukács beszámolt Istvánjáról ról, azt írta, hogy István "Ézelaluvk" (ApCsel 7:60). Mind Pál, mind Péter a halált alvának nevezte (1Kor 15:51-52; 1Thesz 4:13-17; 2Pt 3:4).

A halál alvának bibliai értelése teljesen illik a halál természetére, ahogy a következők szövegei mutatják: 1. Akik alszanak, "tudatlanok. Éza halottak semmit nem tudnak." (Préd 9:7) 2. Alvánkor szünetel a tudatos gondolkodás. "Ézkimegyen a lelke... asznapon elvesznek az ő tervei." (Zsolt 146:4) 3. Az alván vet a mindennapi tevékenységnek. "ÉzSemmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menendő vagy." (Préd 9:12) 4. Az alván elválaszt bennünket az Ébren levőktől és tevékenységeiktől. "ÉzTöbb semmi részk nincs semmi dologban, amely a nap alatt történik." (8. vers) 5. A normális alván az Érzelmeket kizárja. "ÉzMind szeretetk, mind gyűlöletk, mind gerjedés immár elveszett." (8. vers) 6. Az alván nem dicsőrik Istent. "ÉzNem a meghaltak dicsőrik az Urat." (Zsolt 115:17) 7. Az alván feltételezi az Ébredést. "ÉzEljő az Éra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát, és kijönek." (Jn 5:28-29)[3]

Az ember visszatér a porba. Ahhoz, hogy megörtsk, mi történik az emberrel, amikor meghal, ismernünk kell az ember alkotásait is. A Biblia szerves egységnek értelmezi az embert (lásd e könyv 7. fejezetét). A lélek szölykor az egész embert jelenti, máskor pedig az Érzelmeket. Ezzel azonban nem azt tanja, hogy az ember kettőlélekes ról. Mert a test és a lélek csak egytt létezik; oszthatatlan egység alkot.

Az ember teremtésekor a föld porának (elemeinek) és az Élet leheténe az egyes-téskéből jött Étre az Éő Ény vagy Élek. Adám nem kapott lelket klléllé Ényknt; ő vlt Éő Élekk (1Móz 2:7; lásd e könyv 7. fejezetét is). A halálkor ennek fordítottja történik: a föld pora az Élet lehetéle nklléll Éntudat nklléll embert vagy halott lelket jelent (Zsolt 146:4). A testet alkotó elemek visszatérnek a földbe, amelyből jttek (1Móz 3:19). A léleknek nincs a testtől független tudatos Éte; egy bibliai szöveg sem jelzi, hogy a halálban a lélek tudatos Ényknt tovább É. Valában, "ÉzAmely Élek vtezik, annak kell meghalnia" (Ez 18:20).

A halottak tartózkodási helye. Az "testamentum háberl seol-nak, az Éjtestamentum pedig glléllé hadsnek nevezi azt a helyet, ahova az emberek a halálukkor jutnak. A Szentráisban a seol a leggyakrabban a srt jelenti.[4] A hads jelentése a seol-hoz hasonló.[5]

Minden halott erre a helyre jut (Zsolt 89:49), igazak és gonoszak egyaránt. Jákob ezt

mondta: "Ézsaiás rva megyek fiamhoz a Sírba [seol-ba]" (1Máz 37:35). Amikor a föld megnyitotta "Ézaz ó szájait", hogy elnyelje a gonosz királyt és társait, "Ézeleveníen szájillnak alá a pokolba [seol-ba]" (4Máz 16:30).

A seol magába zárja az

egész embert, amikor az meghal. Amikor Krisztus meghalt, szállt a Sírba (a hadás-be), de a feltámadáskor lelke elhagyta a Sír-t (a hadást, ApCsel 2:27, 31 vagy seolt, Zsolt 16:10). Amikor David megkérte az Istennek, bizonyított tett arról, hogy kimentette lelkét "Éza Sírba [seol-ba] szájillák kázzal" (Zsolt 30:4).

A Sír-r nem

az "ntudatuknál levő emberek helye.[6] Minthogy a halál tulajdonképpen alvás, a halottak "ntudatlan állapotban vannak a Sírban a feltámadásig, amikor a Sír-r (hadás) kiadja halottait (Jel 20:13).

A Lélek visszatér

Istenhez. Bár

a test visszatér a porba., a Lélek Istenhez tér vissza. Salamon azt mondta, hogy a halálban "Éza por földé lenne, mint azelőtt volt; a Lélek pedig megtérne Istenhez, aki adta volt azt" (Préd 12:9). (Az "j katolikus fordításban a 7. vers "gy szál: "Éza por visszatér a földbe, ahonnan jött, az "ltető lehelet meg az Istenhez, aki adta". Ez áll az igazak és a gonoszok esetében egyaránt.

Sokak

elgondolása szerint ez a szöveg azt bizonyítja, hogy az ember lényegi része továbbra is a halál után. De a Bibliában sem a hár, sem a "r [ruach], illetve (pneuma) kifejezés nem jelent a testől független tudatos létre kápes, "rtelmes "ny. Ezek a szavak inkább a "zleheletre" utalnak - az egy "n "tához "k "zhetetlen "letszakra, az "let alapelemére, amely megeleveníti az állatot és az embert (lásd e "nyv 7. fejezetét).

Salamon "rta: "ÉzAz emberek

fiainak sorsa és az állatok sorsa egy és ugyanaz a sors. Amint ezek meghalnak, meghalnak azok is. Mindben egyforma az "ltető lehelet (ruach), és nincs az embernek "bbje, mint az állatnak... Mindkettő ugyanarra a helyre jut. Mindkettő porbál lett, és minden visszatér a porba. "s ki tudja, vajon az ember fiainak "ltető lehelete [ruach] "felé száll-e, és vajon az állatok "ltető lehelete [ruach] lefelé, a földbe száll-e?" (Préd 3:19-21 - "j kat. ford.). Tehát Salamon szerint a halálban nincs " "nbség az ember és az állat lelke között.

Salamon

kijelentése - hogy a Lélek (ruach) visszatér Istenhez, aki adta - jelzi, hogy az, ami visszatér Istenhez, egyszerűen az "let alapeleme, amelyet Ő adott. Semmi utalás nincs arra, hogy a Lélek vagy lehelet a testől független tudatos "ny. Ez a ruach egyenlő az " "let leheletével", amelyet Isten lehelt az első

emberbe, hogy megleven-tse, Állóvő tegye Állottelen testét (v. 1M 2:7).

A Szent-rés

következő tan-társa. Sok becsületes keresztény, aki nem tanulmányozta a Biblia halálra szállítását, teljes tan-társát, nem tudja, hogy a halál a feltámadásig tartó alvás. Feltételezésük szerint a bibliai igazságok alátámasztják azt az elképzelést, hogy a lelkek a halál után Állottudattal bírnak. Ha azonban figyelmesen tanulmányozzuk ezt a kérdést, felismerik a Biblia következő tan-társát, azt, hogy a halál az Állottudat megszűnését okozza.[7]

Á

A

spiritizmus. Ha a halottak teljesen Állottaknak, kikkel Állottaknak Állottaknak a spiritizma médiumok?

Minden becsületes ember

elismeri, hogy a jelenségeknek legalább egy része csalás; de nem mindegyiket lehet így magyarázni. Nyilvánvaló, hogy valamilyen kapcsolat van a természetfeletti erők és a spiritizmus között.

1. A spiritizmus eredete. A spiritizmus akkor indult el, amikor Szent Állott elmondta első hazugságát Állottaknak: "Bizony, nem haltok meg" (1M 3:4). Ez volt a lelkék halhatatlanságáról első prófétia. Ma világosra sok vallás akaratlanul is megismerteti ezt a tényt. Isten Állottéle azonban így hangzik: "Amely lelkék Állottak, annak kell meghalnia" (Ez 18:20). Sokan ezt az isteni Állottéletet az ellenkezőjre viltóztatták, vagyis "Amely lelkék, még ha Állottak is, Állottaknak Állottak".

A lelkék halhatatlanságát

hirdető Állott tan-társ vezetett ahhoz a hiedelemhez, hogy a halál Állottudatos Állott. Ahogy Állottuk, ezek az Állottfogalmsok teljesen ellentmondanak annak, amit a Biblia arról a témáról tan-társ. Ezek a pogány filozófusok - főleg Platón - kerestek a keresztény hitvallásba a nagy hitehagyás idején (Állott 13. fejezet). Ezek a hiedelmek elterjedtek a kereszténységben, és ma is uralkodó nézetek.

A halottak

Állottudatos Állott hirdető tan sok keresztényt a spiritizmus elfogadására indított. Ha a halottak Állottak, Állott Isten kárelében vannak, miért ne tudnának szolgálni a lelkek Állottat visszatérni a földre? Állott ha vissza tudnak járni, miért ne próbálnak meg kapcsolatba lépni velük, hogy meghallgassuk tanácsukat Állott iránt; vagy elkerüljük a szerencsétlenséget; vagy hogy

megvisszataljanak bűnünkben?

Ezekre az Örvökre ÁpÁ-tve

SÁjtÁjn Ás angyalai (Jel 12:4, 9) kapcsolatba lÁpnek emberekkel, hogy elfogadtassÁjk velÁ¼k csalÁjsaikat. Spiritizta szeÁjnszokon eszkÁ¶zeik Ájltal megszemÁlyesÁ-tenek elhunyt rokonokat Ás barÁjtokat, szÁ-nlelt vigaszt Ás bizonyossÁgot hozva az Álöknek. IdőnkÁnt megjÁ¶vendÁ¶lnek bek¶vetkezendő esemÁnyeket, Ás beteljesedÁsÁ¼k hitelt ad a szavaiknak, s Á-gy az Ájltaluk hirdett vesÁlyes eretneksÁgek a hitelessÁg lÁjtszatÁjt keltik, mÁg ha ellent is mondanak a BibliÁnak Ás Isten t¶rvÁnyÁnek. SÁjtÁjn, miutÁjn elmozdÁ-totta a gonosz ellen vÁdó korlÁjtokat, akadÁly nÁlkÁ¼ fordÁ-thatja el az embereket Istentől, a biztos pusztulÁjs Á°tjÁjra terelve őket.

2.

ÁvÁjs a spiritizmustÁ. Nem szÁ¼ksÁges, hogy a spiritizmus bÁjrit is megtÁvessen. A Biblia vilÁgosan felfedi, hogy ÁjllÁ-tÁjsai csalÁjsok. Amint lÁjtuk, a Biblia elmondja, hogy a halottak nem tudnak semmit; hogy Á¶ntudatlanul fekszenek a sÁ-rban.

A Biblia nyomatÁkosan

megtiltja a halottakkal vagy a szellemvilÁggal valÁ³ kapcsolat minden kÁ-sÁrletÁt. Azok, akik azt ÁjllÁ-tjÁjk, hogy kapcsolatuk van a halottakkal, mint ahogy azt a spiritizta mÁdiumok mondjÁk ma, valÁ³jÁiban a âžhalottidÁzökkel" Árintkeznek, akik âž¶rd¶gi lelkek" (3MÁ³z 19:31; v¶¶. 5MÁ³z 18:10-11). Az Ásr ezt a tevÁkenysÁget utÁlatossÁgnak nevezi, Ás azoknak, akik ezt gyakoroltÁjk, halÁjllal kellett lakolniuk (3MÁ³z 19:31; 20:27; v¶¶. 5MÁ³z 18:10-11).

Á°saiÁjs jÁ³

jellemezte a spiritizmus balgasÁgÁjt: âžHa ezt mondjÁjk tinÁktek: Tudakozzatok a halottidÁzöktől Ás a j¶vendömondÁ³ktÁ³, akik sipognak Ás suttognak, hÁjt nem Istentől tudakozÁdik a nÁp? Az ÁlökÁt a halottaktÁ³ kell-Á tudakozÁ³dni? A tanÁ-tÁjsra Ás a bizonyossÁgtÁtelre hallgassatok! Ha nem ekkÁnt szÁ³lnak azok, akiknek nincs hajnaluk" (Á°sa 8:19-20). Csak a Biblia tanÁ-tÁjsai vÁdik meg a keresztÁnyt e kÁ¼l¶nben ellenÁjllhatatlan csalÁjsok ellen.

3. A spiritizmus megnyilvÁjnulÁjsai. A Biblia egy sor spiritizta

tevÁkenysÁogról tesz emlÁ-tÁst - kezdve a fÁjraÁ³ j¶vendömondÁ³itÁ³, a ninivei Ás babiloni varÁjzslÁ³ktÁ³, csillagjÁ³soktÁ³ Ás bűbÁjjosoktÁ³ az izraeli varÁjzslÁ³kig Ás mÁdiumokig -, Ás mindet elÁ-tÁli. PÁlda erre az endori halottidÁzö Ájltal tartott szeÁjnsz, a Saul rÁszÁre vÁgzett szellemidÁzÁs, amivel ezt a fejezetet kezdte¼k.

A

SzentÁ-rÁjs ezt mondja: âžMekÁrdezÁ Saul az Urat, de az Ásr nem felelt nÁki sem ÁjlomlÁjtÁjs, sem az Urim, sem a prÁ³ÁtÁjk Ájltal" (1SÁjm 28:6). Istennek tehÁjt semmi k¶ze nem volt ahhoz, ami Endorban t¶rtÁnt. Sault becsapta egy dÁmon, aki megszemÁlyesÁ-tette a halott SÁjmuel. A kirÁly nem az igazi SÁjmuel lÁjtt. A halottidÁzö egy idős ember alakjÁjt lÁjtt, mÁ-g Saul csak âžmegismerte" vagy

kikénevetkezett, hogy az csak Sámuel lehet (14. vers).

Ha elhisszük azt, hogy az a jelenség valóban Sámuel volt, azt is el kell hinnünk, hogy boszorkányok, varázslók, szellemidézők, bűvészek, spiritisták vagy halottidézők elő tudják hívni a halott igazakat, bárhova mentek is halálukkor; és azt is el kell fogadnunk, hogy az istenfő Sámuel állapottal volt a földön, mert az idős ember "Éza földből" jött fel (13. vers).

Ez a széjsz nem reményt adott Saulnak, hanem kétségbe ejtette. Másnap állnyilkosságot kévetett el (1Sám 31:4). De az áll-tálagos Sámuel megvendélte, hogy azon a napon Saul és fiai vele lesznek (1Sám 28:19). Ha igazat mondott volna, arra kellene kévetkeztenünk, hogy a halál után az engedetlen Saul és az igaz Sámuel egy helyre került. De inkább arra a kévetkezésre kell jutnunk, hogy egy gonosz angyal hozta létre e széjszon tőrtőnt megvesztő eseményeket.

4. Az utolsó család.

A múltban a spiritizmus megnyilatkozásai az okkultizmus világára szorítottak, de jobban a spiritizmus "keresztény" megjelenési formát állt, hogy megvesztesse a keresztény világot. Azt áll-tva, hogy elfogadta Krisztust és a Bibliát, a spiritizmus a hők rendkő-vál veszélyes ellenséggé vált. Kérmőfontan és megvesztően dolgozik. A spiritisták Éza Bibliát a meg nem állt szőv tetsése szerint magyázzák, hogy komoly és állfontosságú igazágot hatálltan-tsák. Azt hirdetik, hogy Isten legfontosabb tulajdonsága a szeretet, de azt gyenge állzelgősséggé alacsony-tják, és nemigen tesznek állállnbságot a áll és a rossz kéztállt. Azt nem veszik figyelembe, hogy Isten igazságos; hogy kérhoztatja a bűnt, és azt sem, hogy szent állrvőnye mit kévetel. Az embereket arra tan-tják, hogy a Tőzparancsolatot hők-ről tarták. A spiritizmus tetsető, megbabonáz mesőci foglyul ejtik az állőseket, és az embereket arra állstállnzik, hogy ne fogadják el a Bibliát álláll alapjakőnt."[8]

Ez álltal

bizonytalanná lesz, hogy mi a áll, és mi a rossz, és bőkri vagy bőkrmilyen helyzet vagy kultóra az állgazáig" zsinőrmőrtővő állhat. Minden ember istennő állhat, teljes-tve álltállnnak azt az állgőrető, hogy állzőlyanok lesztek, mint az Isten" (1Mőz 3:5).

Előttünk áll Éza

megprőbálltatás ideje", Éz amely az egősz világra áll, hogy megprőbállja a föld lakosait" (Jel 3:10). Sálltálln nemsokára nagy jeleket és csodákat fog álltrehozni; mőg egy utolsó erőfesző-tőst tesz a viláig megvesztőőre. E mesteri csalősrő szőva állnos ezt mondta: állálltam... hőkrom tisztálltan lelket... bőkőkőkhöz hasonlőkat... állrdállgi lelkek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és az egősz viláignak kirőlyaihoz, hogy egybegyűtsők azokat a mindenhatő Isten ama nagy napállnak viadalára" (Jel 16:13-14; vő. 13:13-14).

Csak azok menekülhetnek meg, akiket Isten hatalma megtart, mivel megerősítették értelmüket a Szent-ről igazsággal, és csak azt fogadták el egyedüli tekintélyként. Mindenki máis, aki nem részesül ebben a védelemben, áldozatul esik annak a családnak.

Az első és második halál. A

második halál a meg nem tört bűnségk végső büntetése, akiknek a neve nincs beírva az élet könyvébe, ami az ezer esztendő végén kerül be (lásd a 26. fejezetet). Ebből a halálból nincs feltámadás. Sőt, a gonoszok elpusztításával együtt a bűn is megsemmisül, és halál sem lesz többé (1Kor 15:26; Jel 20:14; 21: 8). Krisztus megígérte, hogy "északi győz, annak nem árt a második halál" (Jel 2:11).

A második

halál szent-ről meghatározása alapján hihetjük, hogy az első halál az, ami a dajm bűne kerülve mindenkit elár - kivéve azokat, akik elragadtatnak. Az első halál "a bűn elkorcsosítás hatásait termésszerűen sítja az emberiséget." [9]

Á

A feltámadás

A

feltámadás "az élet és személység teljességének helyreállítása a halál után". [10] Mivel az emberiség a halálnak, feltámadásra van szükség, hogy a sár után újra állhessen. Az " - és Ástestamentumon Át Isten hárnak kifejezték, hogy hisznek a feltámadásban (Já^{3b} 14:13-15; 19:25-29; Zsolt 49:16; 73:24; Ása 26:19; 1Kor 15).

A feltámadás bizonyossága

reményt ad arra, hogy töl a jelenlegi világon, amelyben mindenkinek halál a sorsa, boldogabb javó ránk.

Krisztus

feltámadása. A

halott igazak halhatatlan életre való feltámadása szoros kapcsolatban van Krisztus feltámadásával, mivel a feltámadt Krisztus az, aki végül feltámasztja a halottakat (Jn 5:28-29).

1. Fontossága. Mi történt volna, ha Krisztus nem

támadt volna fel? Pál állszefoglalja a kerülveket: a) Nem volna értelme az evangélium hirdetésének: "ésHa... a Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk" (1Kor 15:14). b) Nem volna bocsájnát a bűnükre: "ésHa... Krisztus fel

nem tért meg... [akkor] még bűneitekben vagytok" (17. vers). c) Nem lenne Ártalmatlan Jézusban hinni: "Ha... Krisztus fel nem tért meg, hiábavaló a ti hitetek" (17. vers). d) Nem lenne egyetemes feltételezés: "Ha az Ártalmatlan Krisztus hirdetik, hogy a halottak közül feltételezés, mimódon mondják némielyek tiktet, hogy nincsen halottak feltételezésa?" (12. vers). e) Nem reménykedhetünk a sáron teli Ártalmatlanban: "Ha... Krisztus fel nem tért meg... akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek" (17-18. vers).[11]

2.

Testileg valószínű feltételezés. Az a Krisztus, aki előjött a sárból, ugyanaz a Jézus volt, aki itt a földön testben Ártalmatlan. Most megdicsőült teste volt, de az is valószínű test volt. Olyan valószínű test volt, hogy senki sem vett Ártalmatlanra semmi kárát (Lk 24: 13-27; Jn 20:14-18).

Jézus tiltakozott az

ellen, hogy valamilyen lélek vagy szellem volna. Ezt mondta tanítványainak: "Légytek meg az Ártalmatlan kezeimet Ártalmatlan baimat... tapogassatok meg engem, Ártalmatlan légytek; mert a léleknek nincs hős a csontja, amint látjátok, hogy nekem van!" (Lk 24:39). Testi feltételezésa valószínűségnek bizonyítást adta arra evett is előttük (43. vers).

3.

Hatása.

Feltételezés erővel tette be Krisztus tanítványait. A gyenge Ártalmatlan emberek csoportját bitor apostolokká formálta, akik Urukort birtokot megtenni (Fil 3:10-11; ApCsel 4:33). Ennek eredményeként vállalt misszió munkájukat megrázta a római birodalmat, Ártalmatlan felforgatta a világot (ApCsel 17:6).

ÉszKrisztus feltételezésnek

bizonyossága adott a Ártalmatlan erőt az evangélium hirdetésének (v. Fil 3:10-11). Péter Ártalmatlan beszélt a Jézus Krisztusnak a halálból való feltételezéséről, mint ami a Ártalmatlan reményét Ártalmatlan breszt a hős-vőkben (1Pt 1:3). Az apostolok az Ártalmatlan feltételezésnek bizonyítást adta arra rendelt embereknek tekintettük magukat (ApCsel 1:22), Ártalmatlan a Krisztus feltételezéséről szót tanítványukat az "testamentum messiási próféciájára alapozták (ApCsel 2:31). "Az Ártalmatlan Jézus feltételezésnek személy szerinti tanítványok tudtak a nagy erővel' bizonyosságot tenni (ApCsel 4: 33). Az apostolok felkeltettük a zsidó vezetők ellenállását, amikor hirdették a Jézusban a halálból való feltételezését" (2. vers). Péter, amikor a Szanhedrin elé idetért, megmondta, hogy "a halottak reményét miatt van a föld alatt (ApCsel 23:6; v. Fil 24:21). A rómaiaknak Péter azt mondta, hogy Jézus Krisztus a megbizonyított hatalmasan Isten Fiának... a halálból való feltételezésa által" (Róm 1:4). A keresztény a keresztéggel tesz bizonyosságot - megrázta az apostol - a Krisztus feltételezésében való hitéről (Róm 6:4-5)."[12]

A

két feltételezés. Krisztus

azt tanította, hogy két egyetemes feltételezés lesz: "az Ártalmatlan feltételezésa" az igazság, Ártalmatlan a kárhozat feltételezésa" a gonoszok (Jn 5:28-29; ApCsel 24:15).

1. Feltámadás az

Életre. Azok,

akik az első feltámadáskor támadnak fel, boldogok és szentek (Jel 20:6). Ők nem fognak az ezer esztendő végén a tűznek tájban meghalni (14. vers). Az Életre és halhatatlanságra tártánő feltámadás (Jn 5:29; 1Kor 15:52-53) a második adventkor valósul meg (1Kor 15:22-23; 1Thessz 4:15-18). Azok, akik ebben részesülnek, tártán nem halhatnak meg (Lk 20:36), hanem tártánkre egytt lesznek Krisztussal.

Milyen

lesz a feltámadt test? Krisztushoz hasonlóan a feltámadt szenteknek valóságos testük lesz. És ahogy Krisztus megdicsőült lényként támadt fel, ez tártánik majd az igazakkal is. Pál azt mondta, hogy Krisztus ázélváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez" (Fil 3:21). A meg nem dicsőült testet "örzöki testnek", a megdicsőült testet "léleki testnek" nevezi. Az előbbi halandó és romlandó, az utóbbi halhatatlan és romolhatatlan. A halandóbbá változás egy pillanat alatt tártánik a feltámadáskor (lásd 1Kor 15:42-54).

2. Feltámadás a

kárhozatra. A

gonoszok a második egyetemes feltámadáskor támadnak fel, ami az ezer esztendő végén lesz (lásd e kárv 26. fejezetet). Ezt a vég-tálet és kárhozat kárveti (Jn 5:29). Ekkor támadnak fel azok, akiknek a neve nincs az Élet kárvében, és ázvetetnek a tűznek tájba". ázEz a második halál" (Jel 20:15, 14).

Elkerülhetők

volna ezt a tragikus végget. A Szent-rás főlreörthetetlenül elmondja a menekülős Isten általa kárvit árt: ázTörjete meg, és forduljatok el minden vétkektől, hogy romlásotokra ne legyen gonoszságotok. Vessétek el magatokat minden vétkeket, amelyekkel vétkezettek, és szerezzetek magatoknak új szövet és új lelket! Miért halnátok meg?... Mert nem gyányárvdám a meghalás halálában, ezt mondja az Őr Isten. Törjete meg azÉrt, és Árvete!" (Ez 18:30-32).

Krisztus azt ágári, hogy

ázaki gyöz, annak nem árt a második halál" (Jel 2:11). Azoknak, akik elfogadják Jázust és az általa kárvit ádvárvget, leárvhatatlan tártánben lesz részükk, amikor visszajárvn. Uruk és Megváltásjuk társaságában sohasem márv boldogságban fogják tártáni az tártánvaláságot.

Á

Lárvjegyzet

Á

1.

Â

â€žImmortality", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 621. oldal.

2.

Â

A szájzadok folyamán szájmos vallás - evangélikus, református, anglikán, baptista, kongregacionista, presbiteriánus, metodista stb.) - kiváló³ keresztény egyéniségek magyarizáltak a feltételes halhatatlanság bibliai tanítását. A legkiválóbbak között voltak a következők: a XVI. században - dr. Martin Luther, William Tyndale, John Frith, George Wishart; a XVII. században - Robert Overton, Samuel Richardson, John Milton, George Wither, John Jackson, John Canne, John Tillotson Őrsek, dr. Isaac Barrow; a XVIII. században - dr. William Coward, Henry Layton, Joseph N. Scott orvos, dr. Joseph Priestly, Peter Pecard, Francis Blackburn esperes, William Warburton pásztor, Samuel Bourn, dr. William Whiston, dr. John Tot-tie, Henry Dodwell professzor; a XIX. században - Timothy Kendrick pásztor, dr. William Thomson, dr. Edward White, dr. John Thomas, H. H. Dobney, Richard Whately Őrsek, Henry Alford dŕkán, James Pan-ton Ham, Charles F. Hudson, dr. Robert W. Dale, Frederick W. Farrar dŕkán, Herman Olshausen, Canon Henry Constable, William Gladstone, Joseph Parker, John J. S. Perowne pásztor, Sir George G. Stokes, dr. W. A. Brown, dr. J. Agar Beet. dr. R. F. Weymouth. dr. Lyman Abbott, dr. Edward Beecher, dr. Emmanuel Petavel-Olliff, dr. Franz Delitzsch, Charles J. Ellicot pásztor, dr. George Dana Boardman, J. H. Pettingell; a XX. században Canon William, H. M. Hay Aitken, Eric Lewis, dr. William Temple, dr. Gerardus van der Leeuw, dr. Aubrey R. Vine, dr. Martin J. Heinecken, David R. Davis, dr. Basil F. C. Atkinson, dr. Emil Brunner, dr. Reinhold Niebuhr, dr. T. A. Kantonen, dr. D. R. G. Owen. Lásd Question on Doctrine, 571-609. oldal; Froom, The Conditional Faith of Our Fathers (Washington, D. C.; Review and

Herald, 1965, 1966), 1. Ács 2. káttet

3.

Á

Lásd "Death", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
277-278. oldal

4.

Á

R. L. Harris, "The Meaning of the Word Sheol as Shown by
Parallels in Poetic Text," Journal of the Evangelical Theological Society;
1961. december, 129-135. oldal; Lásd még SDA Bible Commentary,
jav. kiad., 3/999. oldal

5.

Á

Lásd még például SDA Bible Commentary, jav. kiad.,
3/387. oldal

6.

Á

Egyetlen kivétel, amikor a seol jelképesen (lásd Ez 32:21) vagy a hadsereg egy példázatban szerepel (Lk 16:23). A seol több mint hatvanszor fordul elő az Ótestamentumban, de sehol sem utal a halál utáni bűntetés helyére. Ez az elképzelés később kapcsolódott a gyehennához (Mk 9:43-48), és nem a hadsereghoz. Csak egy kivétel van (Lk 16:23). Lásd még SDA Bible Commentary, jav. kiad., 3/999. oldal

7.

Á

A következő szakaszokat problematikusnak gondolták a halál természetéről szóló bibliai tanítás szempontjából. De az alaposabb vizsgálata azt mutatja, hogy teljes összhangban vannak a Szentírás ténylegesével.

a) Rájhel halájlá. Rájhel halájláir³ a Szent-rájis azt mondja, hogy "Ézleke kim³one" (1M³z 35:18). Ez a kifejezés egyszerűen azt jelzi, hogy utolsó tudatos pillanataiban és utolsó lélegzetével fiának nevet adott. Más fordítások a-gy adják vissza: "Amikor már-már elszállt belőle a lélek, mert haldoklott..." (A^oj prot. ford.); "Amikor létele megszűnőben volt - meg kellett ugyanis halnia..." (A^oj kat. ford.)

b) ILL³ a halott fi^o. Amikor ILL³ imádkozott, hogy a sareptai Ázvegy fiának lelke térjen vissza, Isten a fi^o felledésével v³laszolt az imájára (1Kir 17:21-22). Ez volt a test és az életerő egyesülése az ének eredménye. Egymást³ elk³l³ve egyiknek sem volt létele, sem tudata.

c) M³zes megjelenése a hegyen. M³zes megjelenése a megdicsőül³ hegyen nem bizonyít³ arra, hogy léteznek tudattal bá-r³ lelkek, vagy hogy az Ázsszes igaz halott a mennyben van. R³viddel a megdicsőül³ hegyi esemény előtt J³zus megmondta tanítványainak, hogy k³z³ egyesek nem halnak meg addig, má-g meg nem látják az ember Fiát elj³ni országában. Péternek, Jakabnak és Jánosnak beteljesedett ez az á-g³ret (Mt 16:28; 17:3).

Krisztus a hegyen "Émakettben" megmutatta Isten dicső országát. Krisztus, a dicsőség Királya, ott volt M³zessel és ILL³ssel. Ők k³viselték a mennyek országának k³le polgárát. M³zes a halott igazakat k³viselte, akik a második adventkor feltámadnak a s³-r³, ILL³ pedig az é³l³ igazakat, akik elragadtatnak a Mennybe, anélkül, hogy meghaltak volna (2Kir 2:11).

J³d³ bizonyítja, hogy M³zes k³l³n feltámadásban részesült. M³zes feltámadása és eltemetése után (5M³z 34:5-6) vita támad Mihály és az Árd³g k³z³ M³zes testét³ (J³d 9). M³zesnek a hegyen való megjelenéséből k³vetkeztethető, hogy az Árd³g elvesztette a csatát, és M³zes feltámadt s³-r³. Ő volt az első, akiről Krisztus feltámasztás hatalmának bizonyít³ak³nt név szerint tudunk. Ez az esemény nem szolgál bizonyít³kul a lélek halhatatlanságának tana mellett. Inkább a test feltámadásának tanát támasztja alá.

d) A gazdag és Lázár példázata. Annak a t³rt³netnek a felhasználásával, amelyet Krisztus a gazdag emberről és Lázárr³ mondott, azt tanítják, hogy a halottak tudatos állapotban vannak (Lk 16:19-31). Sajnos azok, akik ezt a-gy magyarázzák, nem veszik tudomásul, hogy ez példázat, aminek nem lehet minden részletét sz³ szerint venni. A példázatban a halottak testük részesével - mint szemükkel, nyelvükkel és ujjakkal - egy³tt kapják meg jutalmukat, illetve b³ntet³ket; az igazak ábrahám kebelén lesznek, és a menny és a pokol hallátáig³gon belül van egymást³; mindkét osztály halálakor kapja meg jutalmát, illetve b³ntet³et - ellentétben Krisztus tanításával, amely szerint ez a második adventkor t³rt³netik meg (Mt 25:311; Jel 22:12).

De ez a tanítás netán példátlan - Krisztus kedvelt tanítványai másképp viselkedtek. Minden példátlan cselekedete bizonyos lecke megtanítására, és amit Jézus itt meg akart tanítani, annak nem volt semmi kárja a halottak állapothoz. Ennek a példátlan tanításnak az a tanulsága, hogy fontos az Isten Igéje szerint való élet. Jézus megmutatta, hogy a gazdag ember belefeledkezett az anyagi dolgokba, és nem törődött az énszereget szenvedőkkel. Ártalmunk sorsunk a jelen életben dől el, és nincs másodlagos baidó. A Szentírás a megtéréshez és a megújulás vezető kalauz, és ha nem figyelünk Isten Igéjének intésére, nincs más, ami örömet hozhat nekünk. Krisztus ezekkel a szavakkal fejezte be a példátlan tanítást: "Ha másra és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad" (Lk 16:31).

Krisztus csupán felhasznált egyes fogalmakat egy jól ismert zsidó tanításból, amelyben a halottak társalognak egymással. (Az Ábrahám kebele és a hadás nagyon hasonló fogalom volt a zsidó hagyományban. Lásd "Discourse to the Greeks Concerning Hades", Josephus' Complete Works, William Whiston fordításában [Grand Rapids; Kregel, 1960], 637. oldal). Talánunk a Bibliában olyan példátlan tanítást, amelyben a fák beszélgetnek (Bár 9:7-15; v. 2Kir 14:9). Senki sem próbálta ezzel a példátlan tanítással bizonyítani, hogy a fák tudnak beszélni. Tehát ne értelmezzük Krisztus példátlan tanítást úgy, hogy ellentmondjon annak a sokszorosan bizonyított szentírásbeli igazságnak és Krisztus személyné tanításának, amely szerint a halál alvás.

e) Krisztus átgáta a latornak. Krisztus a kereszten ezt átgáta a latornak: "Bizony mondom néked: ma velem leszel a Paradicsomban" (Lk 23:43). A Paradicsom nyilvánvalóan azonos a mennnyel (2Kor 12:4; Jel 2:7). Ahogy a fordításban megjelenő szöveg mondja, Krisztus a Mennnybe megy azon a pontokon, hogy Istennél legyen, és ezek szerint a lator is. De a feltámadás hajnalán Krisztus maga mondta a lába elborulás máriának: "Ne illess engem; mert nem mentem máig fel az Atyámhoz; hanem menj az Atyámfiához, és mondd nekik: Felmegyek az Atyámhoz és a ti Atyáitokhoz, és az Atyámhoz és a ti Istentekhez" (Jn 20:17). Az angyal szavai jelzik, hogy Krisztus a holtak között volt. "Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt valaki az árt" (Mt 28:6).

Ellentmondott-e Krisztus tanításának? Egyáltalán nem. E szöveg értelmezését megoldják az ártások. A Biblia korábbi kőzírataiban nem voltak vesszők, kettőspontok vagy a szavak közötti szövegjelölés. Az ártások beiktatása és a szavak közötti elválasztása alaposan megváltoztathatja a szöveg értelmét. A Biblia fordításai a legjobb megértés érdekében helyezték el az ártásokat, de munkájuk nem ihletett.

Ha a fordítások, akik általában nagyszerű munkát végeztek, Lukács 23:43-ban a vesszőt nem a "ma" szöveg elé, hanem utána tették volna, ez a szöveg nem mondana ellent a halálról szóló tanításnak. Krisztus szavai helyesen értelmezve ezt jelentik: "Bizony mondom néked ma (ezen a napon, amikor bűnözőként meghalok), velem leszel a paradicsomban." Jézus a bibliai tanítással összhangban biztosította a latort, hogy vele lesz a Paradicsomban, amely átgáta az igazak feltámadása után, Krisztus másodlagos adventjekor fog beteljesedni.

f) Elkívánjuk, hogy Krisztussal lenni. "Nekem az élet Krisztus, a meghalás nyereség" - mondta Pál. "Mert szorongattatom e kettő között, kívánom, hogy meghaljak, és Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb" (Fil 1:21, 23). Vajon Pál azt gondolta, hogy a mennybe jut azonnal, amikor meghal?

Pál sokat írt a Krisztussal való együttlétről. Egyik levélben írt azokról, akik elaludtak Jézus által. A második adventkor - mondta - felálmadnak a halott igazak, és az élő igazakkal együtt elragadtatnak "az élsz elbe a levegőbe; és ekkor mindenkor az ésszel leszünk" (1Thessz 4:14, 17).

Ezzel a hittel írjuk, hogy a filippibeliekhez írt levelében nem ad részletes magyarázatot arról, mi történik, amikor valaki meghal. Csak kifejezést ad annak, hogy valaki elhagyja ezt a jelenlegi nyugtalan állapotot, és Krisztussal lenni, de semmit nem mond a halál és felálmadás közötti időről. Reményesül arra az úgretre állspontot, amely szerint az írtak között valójgon írt együttl lesz Jézussal. A halottaknak nem hossz az az idő, ami eltelik attól kezdve, hogy a halál leírta a szemüket, addig, amíg a felálmadáskor újra kinyitják. Mivel a halál íntudatlan alvás, ezért a halottak nem érzékelik az idő múlását, nekik úgy tűnik, hogy a felálmadás hajnala a haláluk utáni pillanatban jött el. A hűvönnek a halál nyereség; nincs több kártás, megpróbáltatás és bánat. A felálmadás pedig a dicső halhatatlanság ajándéka.

8.

Á

White: A nagy kézdelem, 496. oldal.

9.

Â

â€žDeath", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 278. oldal; vÃ¶l. Questions on Doctrine, 524. oldal.

10.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 935. oldal.

11.

Â

Questions on Doctrine, 67-68. oldal.

12.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
936. oldal.